2023 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

P9_TA(2023)0019

Mažos apimties žvejybos padėtis ES ir ateities perspektyvos

2023 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl mažos apimties žvejybos padėties ES ir ateities perspektyvų (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Europos parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2021 m. kovo 9 d. Komisijos jūrų ekonomikos leidinį Nr. 08/2020 „ES žvejybos laivynas 2020 m. Tendencijos ir ekonominiai rezultatai“ ([1]),

— atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 16 d. Komisijos komunikatą „Tausesnės žvejybos Europos Sąjungoje siekis: dabartinė padėtis ir 2021 m. orientyrai“ (COM(2020)0248),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 38–44 ir 349 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB ([2]) (BŽP reglamentas), 4 konstatuojamąją dalį, kurioje teigiama, kad BŽP turėtų prisidėti prie „ilgalaikio aplinkos, ekonominio ir socialinio tvarumo“ ir „deramo gyvenimo lygio žuvininkystės sektoriuje, įskaitant mažos apimties žvejybą“, ir 33 konstatuojamąją dalį, kurioje teigiama, kad „galimybė užsiimti žvejyba turėtų būti suteikiama remiantis skaidriais ir objektyviais kriterijais, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus“ ir kad „valstybės narės turėtų propaguoti atsakingą žvejybą, suteikdamos paskatas tiems veiklos vykdytojams, kurie žvejoja mažiausiai aplinkai kenkiančiu būdu ir suteikia didžiausią naudą visuomenei“,

— atsižvelgdamas į BŽP reglamento 17 straipsnį, kuriame teigiama, kad paskirstydamos žvejybos galimybes valstybės narės taiko „skaidrius ir objektyvius kriterijus, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus“,

— atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ([3]) (Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas),

— atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/89/ES ([4]), kuria nustatoma jūrinių teritorijų planavimo sistema,

— atsižvelgdamas į 2021 m. kovo 11 d. Europos Parlamento priimtus pakeitimus dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009 ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 1967/2006, (EB) Nr. 1005/2008 bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1139 nuostatos dėl žuvininkystės kontrolės ([5]),

---

([1]) Jūrų ekonomikos dokumentas Nr. 08/2020, *The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results*, Europos Komisija, Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinis direktoratas, 2021 m. kovo 9 d.
([2]) OL L 354, 2013 12 28, p. 22.
([3]) OL L 354, 2013 12 28, p. 1.
([4]) OL L 257, 2014 8 28, p. 135.
([5]) OL C 474, 2021 11 24, p. 218.

— atsižvelgdamas į 2021 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1139, kuriuo nustatomas Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondas ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1004 ([6]) (EJRŽAF reglamentas),

— atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 ([7]) (EJRŽF reglamentas),

— atsižvelgdamas į savo 2021 m. spalio 20 d. rezoliuciją dėl sąžiningos, sveikos ir aplinkai palankios maisto sistemos pagal strategiją „Nuo ūkio iki stalo“ ([8]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto (ŽMTEK) 2019 m. ES žvejybos laivyno metinę ekonominę ataskaitą (STECF 19-06) ([9]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. rugsėjo 26 d. ŽMTEK ataskaitą „ES žuvininkystės sektoriaus socialiniai duomenys“ (STECF 19-03) ([10]),

— atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 8 d. ŽMTEK 2021 m. ES žvejybos laivyno metinę ekonominę ataskaitą (STECF 21-08) ([11]),

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 10 d. ŽMTEK ataskaitą „BŽP socialinis aspektas“ (STECF 20-14) ([12]),

— atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 7–9 d. Alžyre vykusios JT Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) regioninės konferencijos „Tvarios mažos apimties žvejybos Vidužemio ir Juodojoje jūrose ateities kūrimas“ išvadas,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų (DVT) 14.b uždavinį, raginantį užtikrinti smulkiesiems mažos apimties žvejybos segmento žvejams prieigą prie jūrų išteklių ir rinkų,

— atsižvelgdamas į FAO neprivalomas gaires dėl tausios smulkiosios žvejybos užtikrinimo atsižvelgiant į aprūpinimo maistu saugumo ir skurdo panaikinimo tikslus,

— atsižvelgdamas į FAO ataskaitą „Pasaulio žvejybos ir akvakultūros padėtis 2020 m.: tvarumo veiksmai“,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų paskelbtus tarptautinius smulkiosios žvejybos ir akvakultūros metus 2022 m.,

---

([6]) OL L 247, 2021 7 13, p. 1.
([7]) OL L 149, 2014 5 20, p. 1.
([8]) OL C 184, 2022 5 5, p. 2.
([9]) 2019 m. metinė ekonominė ataskaita dėl ES žvejybos laivyno (STECF 19-06), Europos Komisija, Jungtinis tyrimų centras, Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas, 2019 m. rugpjūčio 20 d.: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1
([10]) *Social data in the EU fisheries sector,* Europos Komisija, Jungtinis tyrimų centras, Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas, 2019 m. rugsėjo 26 d.: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1
([11]) 2021 m. metinė ekonominė ataskaita dėl ES žvejybos laivyno (STECF 21-08), Europos Komisija, Jungtinis tyrimų centras, Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas, 2021 m. gruodžio 8 d.: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/
([12]) „BŽP socialinis aspektas“ (STECF 20-14), Europos Komisija, Jungtinis tyrimų centras, Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas, 2020 m. gruodžio 10 d.: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

2023 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į 7-ąją aplinkosaugos veiksmų programą (AVP) ir joje įtvirtintas sąvokas, tokias kaip planetos išgalės ir ekologinės ribos,

— atsižvelgdamas į leidinį „Smulkioji žvejyba Europoje. Statusas, atsparumas ir valdymas“ ([13]),

— atsižvelgdamas „MedFish4Ever“ ministrų deklaraciją ir veiksmų gaires ([14]),

— atsižvelgdamas į EJRŽF 2020 m. įgyvendinimo ataskaitą ([15]),

— atsižvelgdamas į 2018 m. ministrų deklaraciją dėl regioninio veiksmų plano dėl mažos apimties žvejybos Vidužemio ir Juodojoje jūrose,

— atsižvelgdamas į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) 2018 m. tyrimą „Paramos žuvininkystei politikos poveikis“ ([16]),

— atsižvelgdamas į mokslinį straipsnį „Mažos apimties žvejybos galimybės Europos Sąjungoje. Ar bendra žuvininkystės politika yra tinkamas žingsnis siekiant DVT 14.b?“ ([17])

— atsižvelgdamas į mokslinį straipsnį „Mažos apimties žvejybos apibrėžtis ir mokslo vaidmens formuojant svarbiausių dalykų suvokimą tyrimas. Sisteminė apžvalga“ ([18]),

— atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto užsakytą 2017 m. tyrimą „Smulkioji žvejyba ir mėlynasis augimas ES“ ([19]),

— atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto užsakytą 2021 m. tyrimą „Žuvininkystės elektroninių technologijų praktinis seminaras. III dalis. Sistemos, pritaikytos mažos apimties žvejybos laivams“ ([20]),

— atsižvelgdamas į 2021 m. liepos mėn. Žuvininkystės komiteto užsakytą tyrimą dėl COVID-19 pandemijos poveikio ES žvejybai ir akvakultūrai ([21]),

---

([13]) Pascual-Fernández, J. J., Pita, C. ir Bavinck, M. (leid.), *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*, *MARE Publication Series*, Nr. 23, Springer, Cham, Šveicarija, 2020.

([14]) https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf

([15]) 2020 m. EJRŽF įgyvendinimo ataskaita, Europos Komisija, Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinis direktoratas, Paramos žuvininkystės ir akvakultūros stebėsenai ir vertinimui skyrius, 2021 m. rugsėjo mėn.: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

([16]) Martini, R. ir Innes, J., *Relative Effects of Fisheries Policy*“, EBPO Maisto, žemės ūkio ir žuvininkystės dokumentai, Nr. 115, OECD Publishing, Paryžius, 2018: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

([17]) Said, A. et al., *Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?*, *Marine Policy*, Nr. 118, 2020: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475

([18]) Smith, H. ir Basurto, X., *Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts*: A Systematic Review', *Frontiers in Marine Science*, Vol. 6, 2019: https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full

([19]) Tyrimas *Small-scale Fisheries and „Blue Growth“*, Europos Parlamento Vidaus politikos generalinio direktorato B teminis skyrius – Struktūrinė ir sanglaudos politika, 2017 m. kovo 18 d.: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf

([20]) Tyrimas *Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels*, Europos Parlamento Vidaus politikos generalinio direktorato B teminio skyriaus – struktūrinė ir sanglaudos politika, 2021 m. liepos 30 d.: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf

([21]) Tyrimas *Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture*, Europos Parlamento Europos Sąjungos vidaus politikos generalinio direktorato B teminis skyrius – Struktūrinė ir sanglaudos politika, 2021 m. liepos 7 d.: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf

— atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl nedidelio masto pakrantės žvejybos, smulkiosios žvejybos ir bendros žuvininkystės politikos reformos ([22]),

— atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 12 d. rezoliuciją dėl mažos apimties priekrantės žvejybos inovacijų ir įvairinimo nuo žuvininkystės priklausomuose regionuose ([23]),

— atsižvelgdamas į 2017 m. liepos 4 d. rezoliuciją dėl su žuvininkyste susijusio turizmo vaidmens įvairinant žuvininkystę ([24]),

— atsižvelgdamas į savo 2021 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją „Partnerystės su atokiausiais ES regionais stiprinimas“ ([25]),

— atsižvelgdamas į savo 2021 m. rugsėjo 16 d. rezoliuciją „Ateities žvejai: naujos darbuotojų kartos pritraukimas į žvejybos sektorių ir darbo vietų pakrančių bendruomenėse kūrimas“ ([26])

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A9-0291/2022),

A. kadangi EJRŽAF reglamente „mažos apimties priekrantės žvejyba“ apibrėžiama kaip žvejybos veikla, kurią vykdo jūrų ir vidaus vandenų žvejybos laivai, kurių bendrasis ilgis mažesnis kaip 12 metrų ir kurie nenaudoja velkamųjų žvejybos įrankių, taip pat be laivo žvejojantys žvejai, įskaitant vandens bestuburių rinkėjus, ir kadangi tai yra vienintelė ES teisės aktuose pateikta priekrantės žvejybos apibrėžtis;

B. kadangi dabartinė mažos apimties žvejybos apibrėžtis, įtraukta į EJRŽF reglamentą ir EJRŽAF reglamentą, neapima tam tikrų tipų laivų, pvz., naudojančių tradicinius žvejybos įrankius, kuriems dėl šio neįtraukimo sunku gauti ES finansavimą; kadangi šis neįtraukimas taip pat mažina mažos apimties žvejybos matomumą ir jos rezultatus ES statistikoje, nes šie laivai nepriskiriami sektoriui;

C. kadangi yra kitų, ne tokių griežtų požiūrių į mažos apimties, smulkiosios ir priekrantės žvejybos apibrėžtį, pvz., FAO neprivalomose gairėse dėl tausios smulkiosios žvejybos užtikrinimo atsižvelgiant į aprūpinimą maistu ir skurdo panaikinimą arba Bendrosios Vidužemio jūros žvejybos komisijos mažos apimties žvejybos darbo grupės vykstančiose diskusijose;

D. kadangi daugelio valstybių narių pagrindinės mažos apimties žvejybos charakteristikos netelpa į EJRŽAF apibrėžtį, nes vyriausybės taiko įvairius papildomus kriterijus, be kita ko, dėl leidžiamų žvejybos įrankių, didžiausio laivo ilgio, variklio galios, maksimalios žvejybos reisų trukmės, atstumo nuo uosto, kuriame laivai gali žvejoti, žvejybos ploto, ilgiausio leidžiamo kelionės laiko ir laivo nuosavybės;

E. kadangi dabartinėje BŽP tinkamai neapibrėžiama smulkiosios, mažos apimties ar priekrantės žvejybos sąvoka, kuri grindžiama tik laivo ilgiu, o kitos tinkamesnės ir naujesnės šios žvejybos rūšies apibrėžtys nustatytos tarptautinėse konvencijose; kadangi reikėtų persvarstyti Europos smulkiosios, mažos apimties žvejybos ir priekrantės žvejybos apibrėžtis;

F. kadangi 2019 m. mažos apimties žvejybos sektorių 28 ES valstybėse narėse sudarė 42 838 laivai – tai sudaro tik 7,5 proc. bendrosios talpos ir 5,4 proc. iškrautų žuvų svorio visose valstybėse narėse – ir juose dirbo 62 650 žvejai, t. y. atitinkamai 75 proc. veikiančių žvejybos laivų ir 48 proc. įgulos; kadangi didelės apimties žvejybos laivai sudarė 19 proc. visų laivų ir 67 proc. bendrosios talpos, juose dirbo 46 proc. visų žvejų ir apskaičiavo 81 proc. valstybėse narėse užregistruoto iškrautų žuvų svorio; kadangi tolimosios žvejybos laivyną sudarė tik 259 registruoti laivai, t. y. mažiau nei 1 proc. bendro laivų skaičiaus, bet 19 proc. bendrosios talpos ir 14 proc. bendro valstybėse narėse užregistruoto iškrautų žuvų svorio;

([22]) OL C 419, 2015 12 16, p. 167.
([23]) OL C 58, 2018 2 15, p. 82.
([24]) OL C 334, 2018 9 19, p. 20.
([25]) OL C 117, 2022 3 11, p. 18.
([26]) OL C 117, 2022 3 11, p. 67.

2023 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

G. kadangi, be labai ribotų išteklių laivų paramai iš EJRŽF (500 mln. EUR) ir apskritai žemo įgyvendinimo lygio, mažos apimties žvejyba, nepaisant jos dydžio ir svarbos, yra mažiausiai remiamas segmentas, kuriam skiriama mažiausia lėšų dalis: ji sudaro 38 proc. visų su laivais susijusių operacijų, o tai savo ruožtu sudaro tik 25 proc. visų EJRŽF išlaidų laivams;

H. kadangi pastaraisiais metais Europos laivynas toliau mažėjo ir 2020 m., palyginti su 2019 m., iškrautų žuvų vertė sumažėjo 17 proc., užimtumas – 19 proc., o pelnas – 29 proc. ([27]);

I. kadangi mažos apimties žvejybos laivynas yra mažiausiai finansinių išteklių turintis laivynas;

J. kadangi, be kita ko, mažos apimties žvejybai būdingas mažas poveikis aplinkai; žuvų rūšių, žvejybos plotų ir įrankių sezoniškumas; nedidelis gamybos operacijų mastas; atsižvelgiama į įvairių rūšių biologinius ir migracijos ciklus, nes naudojami įvairialypio pobūdžio ir gerai atrinkti žvejybos įrankiai; būdinga maža priegauda ir į jūrą išmetamų žuvų kiekis; taip pat gaunama daugiau pajamų vienam investuotam eurui, didesnis sugaunamas kiekis litrui sunaudoto kuro ir didesnė socialinė ir ekonominė vertė vienam iškrautos žuvies kilogramui;

K. kadangi reikia tinkamai atsižvelgti į tai, kad labai skiriasi įvairių valstybių narių laivynai, laivyno segmentai, įvairių laivyno segmentų poveikis aplinkai, tikslinės rūšys, žvejybos įrankiai, produktyvumas ir vartojimo prioritetai, taip pat į konkrečius žvejybos veiklos ypatumus, susiklosčiusius dėl socialinės struktūros, rinkodaros formų ir struktūrinių bei gamtinių skirtumų tarp įvairių žvejybos regionų;

L. kadangi mažos apimties laivynui būdingi labai seni segmentai ir trūksta tinkamų technologijos, o tai rodo, kad reikia specialios paramos programos mažos apimties žvejybai ir tvirtos viešosios finansinės paramos jos modernizavimui ir plėtrai, be kurios kiltų pavojus veiklos tęstinumui;

M. kadangi EJRŽAF reglamentu valstybės narės įpareigojamos atliekant reglamente nurodytą padėties analizę stiprybių, silpnybių, galimybių ir grėsmių požiūriu atsižvelgti į konkrečius mažos apimties priekrantės žvejybos poreikius;

N. kadangi 2019 m. 64,9 proc. 28 ES valstybių narių žvejybos laivų buvo bent 25 metų amžiaus ([28]), bendrai vidutinis laivų amžius buvo 29,9 metų ([29]), o mažos apimties žvejybos laivyno – 32,5 metų, o tai neišvengiamai reiškia, kad labai didelė laivyno dalis yra labai sena, taigi neužtikrinamos geriausios saugos ir veiklos sąlygos, didėja susijusi rizika ir veikla tampa brangesnės;

O. kadangi smulkiųjų žvejų amžius yra didesnis nei kitų žvejybos rūšių žvejų ir 72 proc. smulkiųjų žvejų yra vyresni nei 40 metų ir 11 proc. – vyresni nei 65 metų;

P. kadangi dėl ribotų esamų statistinių duomenų sunku atlikti tikslią moterų vaidmens žuvininkystės sektoriuje analizę; kadangi vis dėlto empiriniai duomenys rodo, kad moterys atlieka svarbų vaidmenį mažos apimties žvejyboje užimdamos vis reikšmingesnes pareigas žvejybos veikloje kai kuriose bendruomenėse, renkant vandens bestuburius ir sausumoje vadovaujant žvejybos veiklos ir įrankių parengimui, taip pat prekiaujant ir perdirbant žuvis, ypač konservų pramonėje;

Q. kadangi, remiantis ataskaita dėl žvejybos socialinio aspekto ES, moterys sudaro 5,4 proc. visų mažos apimties žvejybą vykdančių žmonių (daugiau nei du kartus daugiau nei atitinkamai didelės apimties ir tolimosios žvejybos sektoriuose);

R. kadangi ES žvejybos sektorius yra strategiškai svarbus siekiant tiekti žuvį visuomenei ir užtikrinti maisto atsargas valstybėse narėse ir visoje ES;

([27]) 2021 m. birželio 9 d. Komisijos komunikatas „Tausesnės žvejybos Europos Sąjungoje siekis: dabartinė padėtis ir 2022 m. orientyrai“ (COM(2021)0279).

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_1479572/default/table?lang=en

([29]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

S. kadangi turi būti užtikrinta, kad žuvininkystės valdymo centralizavimas, kurį skatina BŽP, būtų suderinamas su vietos valdymu, nes tai yra būtina siekiant užtikrinti sektoriaus socialinį ir ekonominį gyvybingumą;

T. kadangi regionalizavimas yra vienas iš BŽP ramsčių, o decentralizuotas požiūris yra ypač svarbus mažos apimties priekrantės žvejybos sektoriui, atsižvelgiant į žuvininkystės sektoriaus skirtumus atskirose valstybėse narėse;

U. kadangi bendras valdymas vietos lygmeniu yra labai svarbus siekiant užtikrinti smulkiosios žvejybos sektoriaus dalyvavimą sprendimų priėmimo procese;

V. kadangi dėl to BŽP nesiūloma aiški ir diferencijuota teisėkūros parama mažos apimties žvejybai, kuri galėtų padėti užtikrinti jos socialinį ir ekonominį gyvybingumą; kadangi valstybės narės taip pat nenustato veiksmingų priemonių šios žvejybos rūšiai;

W. kadangi daugelyje Europos pakrančių regionų, ypač Vidužemio jūros regione, mažos apimties žvejyba ir vandens bestuburių rinkimas vyksta ekonominių, socialinių ir aplinkos aspektų sankirtoje ir labai prisideda prie socialinės ir ekonominės gerovės, užimtumo ir ekonominės bei socialinės sanglaudos skatinimo įvairiuose pakrančių regionuose ir atokiausiuose regionuose, kurie dažnai susiduria su struktūriniais suvaržymais ir kuriems reikia paramos, kad galėtų pasinaudoti ekonomikos įvairinimo galimybėmis;

X. kadangi dėl to pajamos iš žuvininkystės neturėtų būti laikomos vien pelnu, nes jos taip pat padeda išlaikyti tokį gyvenimo būdą, kuris daugeliui pakrančių bendruomenių turi didžiulę kultūrinę ir istorinę vertę ir kartu užtikrina svarbią socialinę ir ekonominę apsaugą; kadangi šiuo požiūriu mažos apimties žvejyba – tai mažėjančio gyventojų skaičiaus, gyventojų senėjimo ir didėjančio nedarbo, kurie yra pagrindiniai daugelio Europos šalių ir salų pakrančių regionų iššūkiai, sprendimas; kadangi mažos apimties žvejybos įtaka pakrančių ruožų socialiniam ir kultūriniam paveldui yra išskirtinė ir įvairi;

Y. kadangi mažos apimties žvejyba gali atlikti esminį vaidmenį siekiant DVT, kaip aiškiai pripažįstama 14.b uždavinyje; kadangi mažos apimties žvejyba taip pat gali prisidėti prie kitų politikos uždavinių, kuriais grindžiami DVT, pvz., 2-ojo DVT bado panaikinimo ir jo 2.3 uždavinio, 5-ojo DVT lygčių lygybės ir jo 5.a ir 5.b uždavinių, 8-ojo DVT deramo darbo ir ekonomikos augimo ir jo 8.5 uždavinio ir 13-ojo DVT klimato politikos apskritai;

Z. kadangi žvejai atlieka jūrų sergėtojų vaidmenį ir kadangi žvejyba prisideda prie daug baltymų turinčių maisto produktų tiekimo, skatindama sveiką ir subalansuotą mitybą;

AA. kadangi didžioji dauguma avarijų ir incidentų žvejybos laivuose įvyksta dėl žmogiškųjų veiksnių (62,4 proc.), o sistemų ir (arba) įrangos gedimai yra antra pagal dažnumą priežastis (23,2 proc. atvejų);

AB. kadangi daugeliu atvejų mažos apimties žvejybai laive reikalingas tik vienas specialistas;

AC. kadangi su mažos apimties žvejybos laivyno saugumu ir patogumu susiję klausimai negali būti nagrinėjami atskirai nuo žvejybos pastangų ir žvejybos laimikio klausimų; kadangi šiuo atžvilgiu bendrosios talpos apribojimas, kaip žvejybos pajėgumų vertinimo kriterijus, daro neigiamą poveikį mažos apimties žvejybos laivyno saugumui ir patogumui, nes juo ribojamos paskatos pakeisti ir modernizuoti laivus arba didinti turimą erdvę siekiant pagerinti įgulos komfortą, saugumą ir galiausiai sektoriaus patrauklumą, ypač jaunimui ir moterims;

AD. kadangi tokie su sauga susiję klausimai negali būti svarstomi neatsižvelgiant į mažos apimties žvejybos laivynų valstybėse narėse ypatumus, pvz., tai, kad laivynas gali patirti didelę riziką dėl to, kad nėra sektoriui skirtų specializuotų saugos rekomendacijų, dėl be pašalinės pagalbos vykdomos veiklos pobūdžio, ilgų darbo valandų ar pavojaus įsipainioti įrangoje; kadangi laivyno veiklos sąlygos skiriasi; kadangi dalis laivyno vykdo veiklą iš paplūdimių ar uostų ir prieplaukų, kuriuose veiklos sąlygos labai dažnai yra nesaugios; kadangi, atsižvelgiant į šią padėtį, reikėtų apsvarstyti galimybę pritaikyti varomąją galią prie laivyno charakteristikų ir veiklos sąlygų, nedidinant žvejybos pastangų ar sužvejojamų žuvų kiekio, siekiant sudaryti saugesnes sąlygas laivynui įplaukiant į uostą ir išplaukiant iš jo;

AE. kadangi šie aspektai, susiję su variklio galios didinimu dėl konkrečių saugos priežasčių, turėtų būti finansuojami iš subsidijų ir, tam tikroms sąlygoms, turėtų būti remiami EJRŽAF, jei jie nepadidina žvejybos pastangų ar žvejybos pajėgumų; kadangi dėl šių priežasčių EJRŽAF parama taip pat turėtų būti teikiama uostų ir prieplaukų dugno gilinimo operacijoms;

AF. kadangi mažos apimties žvejyba yra daug labiau priklausoma nuo jūros sąlygų nei didelės apimties žvejyba, dėl to, priklausomai nuo laivo ir įrankių tipo, žvejybos laikotarpiais padaroma daugiau pažeidimų, o tai turi įtakos darbo dienų, kuriomis galima plaukioti, skaičiui per metus;

AG. kadangi mažos apimties žvejyba yra tvari žuvų išteklių biologinio valdymo, išteklių ir selektyvumo požiūriu, taip pat socialiniu ir ekonominiu požiūriu, ir visa tai prisideda prie šios veiklos gilaus įsišaknijimo;

AH. kadangi veiksniai, turintys neigiamą poveikį žuvų ištekliams ir taip pat darantys tiesioginę ir netiesioginę žalą žuvininkystei, be kita ko, yra tarša, buveinių nykimas, jūrų eismas ir konkurencija dėl teritorijų, taip pat klimato kaita, kurios matomi padariniai yra kylanti vandens temperatūra, rūgštėjimas, vandenynų srovių pokyčiai, rūšių asinchroniškumas ir svetimų rūšių atsiradimas;

AI. kadangi būtina didinti gebėjimus prisitaikyti prie klimato kaitos ir krizių ir sušvelninti jų poveikį priimant priemones pakrančių bendruomenių atsparumui didinti;

AJ. kadangi mažos apimties žvejyba taip pat gali prisidėti prie priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir didesnio energijos vartojimo efektyvumo, taigi ir prie klimato kaitos švelninimo pastangų;

AK. kadangi, mažos apimties žvejyba yra labai svarbi ES, ypač daugeliui žvejų bendruomenių, kartu su didelės apimties ir tolimąja žvejyba;

AL. kadangi dar reikia pašalinti daugelį priežasčių, dėl kurių blogėja socialinė ir ekonominė padėtis šiame sektoriuje, be kita ko, atsižvelgiant į poreikį stiprinti žvejų padėtį tiekimo grandinėje;

AM. kadangi gamintojų organizacijų, asociacijų ir žvejybos gildijų pripažinimas suteiktų joms galimybę gauti finansinę paramą, o jų aktyvaus dalyvavimo skatinimas pasitelkiant bendrą valdymą galėtų akivaizdžiai padidinti pajamas šiame sektoriuje;

AN. kadangi mažos apimties, smulkiosios ir priekrantės žvejybos pajamoms įtakos turi nepastovios kainos ir dideli rinkos svyravimai, kurie priklauso nuo daugelio išorės veiksnių, pvz., COVID-19 pandemijos;

AO. kadangi skirtingos pajamų ir darbo užmokesčio sistemos žvejybos sektoriuje labai skiriasi ir daugiausia priklauso nuo žvejybos galimybių jūroje, ir tai yra vienas iš veiksnių, dėl kurių šis sektorius tampa mažiau patrauklus naujoms kartoms;

AP. kadangi žvejybos specialistams dažnai mokamas mažas darbo užmokestis ir jiems tenka susidurti su sudėtingomis (dažnai mažų garantijų) darbo sąlygomis ir kadangi ši profesija tebėra pavojingiausia pasaulyje, o dėl didėjančių žvejybos veiklos pradžios išlaidų ir kartu didėjančios sektoriaus koncentracijos šis verslas tampa mažiau patrauklus, ypač jaunimui;

AQ. kadangi rinkose dažnai dominuoja nedaug gerai žinomų produktų, o mažos apimties žuvininkystės produktai, kurie yra tvari alternatyva intensyviai eksploatuojamoms rūšims, nesulaukia pakankamo rinkodaros dėmesio; kadangi vartotojai dažnai negali gauti išsamios informacijos apie jų perkamą produktą ar jo gamybos sistemą ir naudojamų žvejybos įrankių tipą;

AR. kadangi tvarus mažos apimties žvejybos pelningumas yra svarbus siekiant padidinti sektoriaus patrauklumą;

AS. kadangi maži laivai labiausiai kenčia nuo problemų, susijusių su žvejybos licencijų skyrimu Jungtinės Karalystės vandenyse, nes jiems sunku įrodyti savo žvejybos istoriją;

AT. kadangi mažos apimties žvejybos įmonės dažnai susiduria su nepakankamu kapitalu ar finansavimu ir turi labai ribotas galimybes naudotis pagrindinėmis apskaitos priemonėmis, kreditais, mikrofinansavimu ir draudimu;

AU. kadangi dėl labai padidėjusių veiklos sąnaudų ir kitų sunkinančių veiksnių, pvz., sumažėjusios žuvų pirminio pardavimo vertės ir kylančių kuro kainų, mažos apimties žvejybos sektorius ir toliau patiria ekonominių sunkumų ir smarkiai mažėja jo pajamos; kadangi dėl šių ir kitų veiksnių mažos apimties žvejyba tapo vis labiau priklausoma nuo subsidijų kurui ir tai dažnai verčia žvejus didinti žvejybos pastangas, kad būtų užtikrintas jų veiklos ekonominis gyvybingumas;

AV. kadangi pagal SESV ir EJRŽAF reglamentą numatyta ir skiriama konkreti parama ES atokiausiems regionams;

AW. kadangi mažos apimties žvejybos sektoriui visada trūko organizacinių pajėgumų; kadangi pagrindiniai veiksniai, ribojantys kolektyvinius mažos apimties žvejybos veiksmus, yra didelis šio sektoriaus subjektų skaičius ir jų geografinis pasiskirstymas; šio verslo, kuris daugiausia grindžiamas mažomis šeimos įmonėmis, pobūdis; vadovybei skirtų apmokytų darbuotojų trūkumas; taip pat nepakankama finansinė parama mažos apimties žvejybos organizacijoms, kad jos galėtų dalyvauti sprendimų priėmimo procese;

AX. kadangi ES ir valstybių narių lygmeniu žuvininkystės specialistai ir žuvininkystės išteklių valdytojai dažnai nepaiso mažos apimties žvejybos ES stebėsenos ir kontrolės; kadangi turėtų būti pagerinta mažos apimties žvejybos stebėsena ir kontrolė, kad būtų galima pagrįsti tvarų ES žuvininkystės valdymą ir prireikus pateikti žvejybos veiklos įrodymus;

AY. kadangi reikia daugiau investicijų, kad būtų vykdomi pažangiausi moksliniai tyrimai ir tobulinamos žinios apie gamtos išteklių, jūrų ekosistemų ir ypač žuvų išteklių būklę, siekiant užtikrinti tvarų jų valdymą;

AZ. kadangi valdymo strategijos, grindžiamos tik žvejybos dienų skaičiaus sumažinimu, pvz., taikomos vakarinėje Vidužemio jūros dalyje, kenkia mažos apimties žvejybos sektoriui; kadangi dėl tokio nuolatinio lėšų mažinimo ir jau ir taip nestabilios COVID-19 pandemijos nulemtos padėties gali žlugti didelė sektoriaus dalis, nes jis nebegalėtų pasiekti minimalios pelningumo ribos, užtikrinančios jo išlikimą; kadangi dėl šių sumažinimų taip pat kyla daug problemų, įskaitant saugos laive problemas, padidėjusią sužalojimų riziką, išaugusį neteisėtos žvejybos mastą ir socialinius nedarbo padarinius;

BA. kadangi žvejų asociacijos, pvz., gildijos, yra pagrindinės kai kurių valstybių narių maisto sistemos dalyvės, kur jos veikia kaip ne pelno socialinės ekonomikos subjektai, atstovaujantys žvejybos sektoriui, ypač mažos apimties priekrantės žvejybos laivynui ir vandens bestuburių rinkėjams, atlieka visuotinės svarbos funkcijas, naudingas jūrų žvejybai ir žvejybos sektoriaus darbuotojams, ir su verslu susijusias užduotis, t. y. parduoda produktus ir teikia konsultavimo bei valdymo paslaugas;

BB. kadangi būtina nustatyti žuvininkystės išteklių valdymo politiką, pagal kurią būtų gerbiama kolektyvinė prieiga prie žuvininkystės išteklių, kuri visų pirma būtų grindžiama jų biologiniais aspektais ir įgyvendinama kaip bendro žuvininkystės valdymo sistema, kurioje būtų atsižvelgiama į konkrečias žuvininkystės išteklių ir atitinkamų jūrų teritorijų sąlygas, veiksmingai dalyvaujant sektoriaus darbuotojams;

BC. kadangi strategijoje „Nuo ūkio iki stalo“ raginama, kad tokios asociacijos kaip gildijos būtų pripažintos pagal ES teisę ir laikomos atitinkančiomis reikalavimus gauti finansinę paramą tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir gamintojų organizacijos; kadangi Komisijos buvo paprašyta priimti iniciatyvą šiuo klausimu;

BD. kadangi smulkioji žvejyba besiverčiantiems žvejams reikia mokymų, įskaitant naujų įgūdžių ugdymą;

2023 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

BE. kadangi moterų darbas smulkiosios žvejybos sektoriui suteikia pridėtinės vertės;

BF. kadangi mažos apimties žvejybos sektorius vis labiau konkuruoja su kita mėlynosios ekonomikos veikla, taip pat su atsinaujinančiosios energijos interesais, kurie daro poveikį įvairiai veiklai pakrantėse, paplūdimiuose ar uostų teritorijose ir todėl gali perimti teritorijų, kurios anksčiau buvo naudojamos tik mažos apimties žvejybai, kontrolę, o tai lemia perkėlimą ir „jūrų ir pakrančių grobimą“;

BG. kadangi dėl gentrifikacijos procesų, vykstančių daugelyje besivystančių pakrančių teritorijų, kyla pavojus, kad smulkieji žvejai vis labiau negalės sau leisti gyventi pakrančių teritorijose ir bus priversti pasitraukti toli nuo savo darbo vietos, todėl jų veikla taps dar sudėtingesnė ir nepatogesnė;

BH. kadangi didesnis dėmesys išsaugojimui, kurį skatina ES, daro ypatingą poveikį mažos apimties žvejybai, kaip matyti iš saugomų jūrų teritorijų ir saugomų jūrų teritorijų tinklų sukūrimo, kurie daro poveikį mažos apimties žvejybai, nes apriboja susijusią veiklą ir riboja judumą; kadangi rengiant tokią politiką retai atsižvelgiama į poveikį šiam segmentui, o šį aspektą dar labiau apsunkina tai, kad segmento dalyviai nėra tinkamai įtraukti į šiuos procesus ([30]);

BI. kadangi formuojant žuvininkystės valdymo ir jūrų erdvės naudojimo politiką nepakankamai atstovaujama žvejybos sektoriui apskritai ir ypač mažos apimties žvejybai;

BJ. kadangi yra įvairių tipų žvejybos organizacijų, kuriose veikia įvairaus lygio subjektai, atstovaujantys mažos apimties žvejybai: nuo, *inter alia*, gamintojų organizacijų iki žvejų asociacijų, laivų savininkų asociacijų ir kooperatyvų; kadangi daugelis mažų laivų savininkų nepriklauso jokiai organizacijai; kadangi žvejybos pramonės specialistams atstovaujama žvejybos profesinėse sąjungose; kadangi pats sektorius turėtų nustatyti savo organizacinę tvarką;

BK. kadangi atitinkamų duomenų išskaidymas yra nepakankamas, todėl sunku gauti išsamią informaciją, ypač apie mažos apimties žvejybą, ir tai trukdo atlikti analizę, visų pirma susijusią su suskirstymu į kategorijas, be kita ko, pagal įmones, laivų savininkus, žvejybos specialistus, laivus, žvejybos įrankius, darbo sąlygas, amžių ir lytį;

Mažos apimties žvejybos stiprinimas visoje vertės grandinėje, didesnių žvejybos pajamų skatinimas ir pajamų įvairinimo galimybių užtikrinimas

1. mano, kad mažos apimties, priekrantės ir smulkiosios žvejybos ateitis priklauso ne tik nuo ilgalaikių ir tvarių priemonių, bet ir nuo konkrečių, veiksmingų ir neatidėliotinų priemonių žvejų pelno maržai padidinti, be kita ko, skiriant didesnes kvotas pagal mokslines rekomendacijas; mano, kad būtina stiprinti šio sektoriaus organizacinius ir komercinius gebėjimus ir profesijos patrauklumą, rengti mokymus ir teikti tikslinę paramą jaunimui bei gerinti veiklos sąlygas, visų pirma siekiant pritraukti moteris į laivus ir apskritai į šį sektorių, ir stiprinti šio sektoriaus padėtį tiekimo grandinėje; todėl ragina Komisiją, glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, EJRŽAF sistemoje nustatyti ir įgyvendinti paramos mažos apimties, smulkiajai ir priekrantės žvejybai skirtus mechanizmus, kurie sudarytų sąlygas spręsti specifines šio sektoriaus segmento problemas;

2. mano, kad, siekiant užtikrinti mažos apimties žvejybos ateitį, reikėtų pripažinti jos specifinį pobūdį BŽP ir esamas priemones pritaikyti prie šio sektoriaus poreikių;

3. pabrėžia, kad reikia parengti bendrą, išsamesnę ir tinkamesnę mažos apimties, smulkiosios ir priekrantės žvejybos apibrėžtį; pabrėžia, kad ši apibrėžtis turėtų būti pragmatiška, išmatuojama ir aiški; taip pat pabrėžia, kad apibrėžtis turėtų būti parengta atlikus tinkamą vertinimą, atsižvelgiant į mažos apimties žvejybos segmento ypatumus ir kriterijus, kitus nei laivų ilgis, siekiant ES mažos apimties žvejybos apibrėžtį pritaikyti prie šio segmento realijų, kaip jau buvo padaryta kai kuriose tarptautinėse konvencijose, pvz., Tarptautinėje Atlanto tunų apsaugos komisijoje (ICCAT) arba Bendrojoje Vidužemio jūros žvejybos komisijoje (GFCM);

([30]) Žr. 8 psl. *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance* (liet. „Mažos apimties žvejyba Europoje: statusas, atsparumas ir valdymas“).

4. pabrėžia, kad ši apibrėžtis turėtų būti įtraukta į horizontalesnį reglamentą, pvz., BŽP reglamentą, kad ji būtų taikoma visiems ES žuvininkystės teisės aktams; mano, kad galimas apibrėžties pakeitimas neturėtų daryti poveikio EJRŽAF įgyvendinimui dabartiniu laikotarpiu; ragina Komisiją spręsti šį klausimą atliekant būsimą BŽP reglamento peržiūrą;

5. patvirtina, kad reikia stiprinti ir sutrumpinti sektoriaus vertės grandinę tarp gamintojo ir vartotojo, nes tai padidintų žvejų tiesioginio pardavimo vartotojams galimybes ir sumažintų tarpininkų skaičių, kad idealiu atveju gamintojas galėtų pristatyti produktą tiesiogiai galutiniam vartotojui; pabrėžia, kad reikia skatinti rinkodaros strategijas, be kita ko, skatinant kurti naujus platinimo kanalus, ir skatinti mechanizmus, kuriais gerinamas produktų diferencijavimas, siekiant užtikrinti didžiausią naudą žvejams, padidinti pelningumą, remti didesnį darbo užmokestį ir skatinti sąžiningą ir tinkamą pridėtinės vertės paskirstymą žvejams;

6. ragina užtikrinti teisingesnį ir tinkamesnį pridėtinės vertės paskirstymą sektoriaus vertės grandinėje ir apsvarstyti galimybę taikyti intervencines priemones, panašias į garantuotas ir orientacines kainas, atsižvelgiant į gamybos sąnaudas kaip kintamąjį, kad būtų pasiektas minėtas tikslas ir padidintos žvejų pajamos; pakartoja, kad valstybėms narėms turėtų būti suteikti įgaliojimai imtis veiksmų didelio grandinės disbalanso atvejais;

7. pabrėžia, kad mažos apimties žvejyba yra silpniausias vertės grandinės segmentas ir kad rinkodaros priemonėmis dažnai pirmenybė teikiama pirkėjo interesams, o ne žvejams, kurie mažai arba visai nekontroliuoja kainų ir todėl gauna tik nedidelį atlygį už parduotus produktus;

8. ragina ES arba valstybių narių lygmeniu įgyvendinti priemones, kuriomis būtų siekiama apsaugoti arba sukurti kilmės vietos rinkas, tokiu būdu skatinant pirmenybę teikti trumpoms tradicinių produktų prekybos grandinėms; pabrėžia, kad svarbu propaguoti ir išsaugoti nedidelio masto žvejyboje sugautos žuvies kokybę, pvz., be kita ko, šviežumą, sezoniškumą, kultūros paveldą ir tvarumą; ragina labiau remti tokius produktus prekybos mugėse, mažose parduotuvėse ir restoranuose, atsižvelgiant į gyventojų mitybos įpročius, siekiant kuo labiau padidinti vietos žuvininkystės produktų vertę ir skatinti vietos plėtrą; primygtinai ragina rengti kampanijas, kuriomis būtų skatinami vietos žuvininkystės produktai, visapusiškai pasinaudojant bendru rinkos organizavimu (BRO) ir BŽP;

9. pabrėžia, kad reikia skatinti produktų įvairinimą įgyvendinant iniciatyvas, kuriomis siekiama sukurti naujas rinkas, įvertinti mažiau žinomas valgomąsias ir vartojamas rūšis, siekiant pagerinti mažos apimties žvejybos padėtį rinkoje, sumažinti produktų, kurių nuolatinį tiekimą ištisus metus galima užtikrinti tik importuojant, paklausą ir padėti sumažinti pereikvojamų rūšių žvejybos intensyvumą; pakartoja, kad taip pat reikia remti produktų įvairinimo skatinimą konservų sektoriuje, visų pirma naudojant nepakankamai vertinamas arba mažiau vartojamas rūšis;

10. ragina įgyvendinti viešbučių, restoranų ir maitinimo paslaugų (HORECA) sektoriui skirtą mokymo programą, kad būtų teikiamos žinios apie jūros gėrybes ir geroji išteklių apsaugos praktika, visų pirma didinant informuotumą apie tam tikrų žuvų rūšių pardavimo ir vartojimo nutraukimą žvejybos draudimo laikotarpiu;

11. pabrėžia novatoriškų projektų svarbą mažmeninės prekybos sektoriuje, akcentuojant bendradarbiavimą su žvejų gildijomis ir mažos apimties žvejybos asociacijomis, kurios palaiko glaudžius ryšius su galutiniu vartotoju;

12. ragina valstybes nares ir gamintojų organizacijas apsvarstyti, kaip, laikantis tam tikrų žemės ūkio produktų pavyzdžio, būtų galima geriau skatinti didesnę pridėtinę vertę turinčių perdirbtų žvejybos produktų, įskaitant konservuotus produktus, pardavimą, ir ES žvejybos produktų populiarinimo išorėje programas, be kita ko, pristatyti tokius produktus tarptautiniuose konkursuose ir mugėse;

13. pabrėžia, kad jūros gėrybių sektorius turi labai ribotas priemones, pvz., vartotojams prieinamas etiketes, siekiant įvertinti mažos apimties žvejybos segmento tvarumo kriterijus ir skatinti mažo poveikio produktus; pabrėžia, kad tais atvejais, kai esama etikečių, mažos apimties žvejyba gali atsidurti nepalankioje padėtyje, nes gali būti sunku gauti kai kuriuos būtinus duomenis arba gali trūkti finansinių pajėgumų pradėti sertifikavimo procesą;

14. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia atlikti plataus užmojo BRO reglamento peržiūrą siekiant, kad juo būtų labiau prisidedama prie sektoriaus pajamų ir rinkos stabilumo, taip pat geresnio žvejybos produktų pardavimo ir jų pridėtinės vertės didėjimo; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad svarbu sukurti sertifikuotas jūros gėrybių etiketes ir žuvininkystės produktams skirtus prekės ženklo mechanizmus, taip pat didinti atsekamumą tiekimo grandinėje, nes tai savo ruožtu pagerintų vartotojų informavimą, paskatintų juos pirkti vietoje ir tvariai išgaunamas jūros gėrybes ir didinti jų informuotumą apie mažos apimties žvejybos produktus;

15. ragina per EJRŽAF sudaryti palankesnes sąlygas naudotis paramos mažos apimties žvejybai programomis, siekiant pagerinti verslo valdymą ir organizacinius pajėgumus, sumažinti gamybos sąnaudas, gerinti pirmojo pardavimo kainas ir užtikrinti ekonominį ir aplinkosauginį tvarumą, visų pirma pasitelkiant tvaresnį ir modernesnį laivyną;

16. pabrėžia sunkumus, su kuriais vis dar susiduria mažos apimties žvejybos sektorius, kuriuos taip pat gali dar labiau padidinti svyruojančios ir kylančios kuro ir kitų žaliavų kainos, o tai visų pirma daro poveikį mažiau konkurencingiems laivyno segmentams, t. y. mažos apimties, smulkiajai ir priekrantės žvejybai;

Mažos apimties, smulkiosios ir priekrantės žvejybos veiklos sąlygų gerinimas ir jos ateities užtikrinimas

17. palankiai vertina tai, kad EJRŽAF numato galimybę remti variklių modernizavimą ir pakeitimą arba naujesnių variklių, išmetančių mažiau CO_2, įskaitant variklius, kuriuose naudojamos naujos energiją taupančios technologijos, įsigijimą, taip pat benzininių variklių pertvarkymą; mano, kad turėtų būti taikomos didžiausios dabartinės bendro finansavimo normos; įspėja, kad daugelis šių variklių alternatyvų dar nėra pakankamai išplėtotos arba reiškia didelį bendrosios talpos padidėjimą, pvz., kai kurių elektros variklių atveju;

18. pabrėžia, kad kai kuriuose regionuose didžioji dalis mažos apimties žvejybos sektoriaus yra priklausoma nuo subsidijų kurui; įspėja, kad Komisijos pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, kuria pakeičiama Sąjungos energinių produktų ir elektros energijos mokesčių struktūra (COM(2021)0563), kuriuo panaikinamas šiuo metu žuvininkystės sektoriui taikomas privalomas atleidimas nuo mokesčio ir įvedamas minimalus mokesčio tarifas, kelia pavojų didelės dalies mažos apimties žvejybos segmento gyvybingumui, nes šio segmento darbuotojai negali vykdyti ilgų reisų, kad galėtų papildyti degalus pigesniuose uostuose; ragina Komisiją ir valstybes nares tarptautiniu lygmeniu užtikrinti vienodas sąlygas ir todėl toliau atleisti žvejybos pramonę nuo degalų apmokestinimo; pabrėžia, kad bet koks naujas požiūris neturėtų apsunkinti mažos apimties žvejybos ir turėtų būti sutelktas į alternatyvius sprendimus, kurie leistų sektoriui teisingai pereiti prie Žaliojo kurso tikslų, nekenkiant jo gebėjimui ekonomiškai klestėti ir užtikrinti deramas sąlygas savo darbuotojams; atsižvelgdamas į tai ir į dabartinę ypatingą kuro kainų infliaciją, mano, kad valstybės narės galėtų numatyti ypatingas priemones, kuriomis būtų teikiama pagalba mažos apimties, pakrančių ir smulkiosios žvejybos segmentui, atsižvelgiant į numatomą gamybos sąnaudų padidėjimą, visų pirma pagal EJRŽAF ir nacionalines veiklos programas;

19. atkreipia dėmesį į sunkumus ir didelį neigiamą ekonominį ir socialinį COVID-19 krizės poveikį žuvininkystės sektoriui ir tai, jog svarbu, kad valstybės narės prireikus skirtų turimas nacionalines ir ES lėšas, taip pat apsvarstytų galimybę įgyvendinti neatidėliotinas priemones, kuriomis siekiama padėti žvejams, įskaitant darbuotojus, įveikti krizes ar rinkos sutrikimus; ragina valstybes nares naudoti per krizių valdymo mechanizmus skiriamus išteklius mažos apimties žvejybai remti; pabrėžia, kad, nepaisant krizės, mažos apimties priekrantės žvejybos sektorius ir toliau veikia ir suteikia ES piliečiams galimybę gauti jūros gėrybių, ypač izoliuotuose pakrančių regionuose, salose ir atokiausiuose regionuose;

20. primygtinai ragina valstybes nares iš Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės skirti lėšų investicijoms į mažos apimties priekrantės žvejybos laivyną, siekiant padėti žvejams ir veiklos vykdytojams, kurie dirba susijusį darbą, visų pirma moterims, pvz., tinklų gamintojoms, krante dirbančioms padėjėjoms ir pakuotojoms, taip pat darbuotojams;

21. primygtinai ragina Komisiją, remiant EJRŽAF, palengvinti konkrečiam sektoriui skirtą paramą, susijusią su saugojimo, šaldymo ir šaldymo infrastruktūros įrengimu ir šaldymo grandinės nuo laivo iki galutinio vartotojo išlaikymu; mano, kad ši parama yra lemiamas elementas siekiant sudaryti sąlygas smulkiosios žvejybos segmentui visapusiškai pasinaudoti žuvininkystės ištekliais, nenaikinant ir nemažinant išteklių, taip pat užtikrinti reguliarų šviežių ir aukštos kokybės produktų tiekimą ir tiekimą visuomenei, viešbučių, restoranų ir viešojo maitinimo įstaigų (HORECA) sektoriui ir maisto perdirbimo pramonei;

22. mano, kad tinkamos sandėliavimo sąlygos uostuose galėtų palengvinti ir užtikrinti žuvų išsaugojimą ir padėti jas platinti komerciniais tikslais, siekiant padidinti žuvų pelningumą netiesiogiai formuojant kainodarą; atsižvelgdamas į tai, primena bendras žemės ūkio rinkų organizavimo ir gamintojų organizacijų numatytas galimybes;

23. mano, kad EJRŽAF ir naujose nacionalinėse veiklos programose turėtų būti stiprinama ir aiškiai remiama smulkioji žvejyba, siekiant prisidėti prie daugybės nuo žvejybos tradiciškai priklausomų pakrančių bendruomenių tvarumo ir gyvybingumo užtikrinimo, kad būtų sprendžiamos konkrečios šio segmento problemos ir remiamas tvarus atitinkamos žvejybos valdymas vietos lygmeniu;

24. mano, kad parama, kurią valstybės narės skiria įgyvendinant EJRŽAF, turėtų būti skiriama struktūriniams trūkumams šalinti, taip prisidedant prie didesnių pajamų iš žvejybos, skatinant darbo vietas, kuriose užtikrinamos teisės šiame sektoriuje, ir užtikrinant sąžiningas kainas gamintojams, remiant su žvejyba susijusios veiklos, pradinės ir galutinės grandies žvejybos plėtrą, prisidedant prie pakrančių regionų plėtros ir sanglaudos pagal tausios žvejybos sistemą bei kuriant smulkiosios žvejybos sektoriaus ateitį;

25. pabrėžia, kad siekiant pagerinti EJRŽAF finansavimo panaudojimo lygį ir užtikrinti, kad smulkiosios žvejybos sektorius galėtų gauti paramą, būtina išnagrinėti ir įgyvendinti priemones procedūroms supaprastinti, taip sumažinant biurokratizmą, sudėtingumą ir paraiškų tvirtinimo laiką; pakeisti finansavimo procesą, šiuo metu būtin siekiant gauti paramą ir vietoj esamo proceso diegti išankstinio finansavimo sistemą; visapusiškai išnaudoti finansavimo iš fondo ribas;

26. pabrėžia, kad ES trūksta priemonės, kuri padėtų suprasti EJRŽF ir EJRŽAF investicijų į smulkiosios žvejybos sektorių mastą, finansuojamos gerosios patirties atvejų skaičių, konkrečių rezultatų pasiekimą ir tai, kaip žuvininkystės vietos veiklos grupės veikia ir veiksmingai įgyvendina BŽP; ragina Komisiją sukurti tokią priemonę kaip esminį žingsnį siekiant suprasti, kaip plėsti gerąją patirtį ir atkartoti naudingus žvejybos metodus ES mastu;

27. ragina valstybes nares teikti techninę pagalbą vietos lygmeniu, kad smulkiesiems žvejams būtų lengviau gauti ES ir nacionalinį finansavimą;

28. įspėja dėl didelio vidutinio mažos apimties žvejybos laivyno amžiaus ir atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad šio segmento žvejybos veiklą reikia padaryti patrauklią jaunimui ir moterims; pabrėžia, kad reikia atnaujinti ir modernizuoti mažos apimties laivyną, siekiant pagerinti saugą ir gyvenimo sąlygas laivuose, padidinti energijos vartojimo efektyvumą ir padaryti segmentą ekologiškesniu, kartu užtikrinant, kad nebūtų didinami žvejybos pajėgumai visame žvejybos laivyne, gerinant nuo laivyno priklausančių žvejų bendruomenių socialinį ir ekonominį tvarumą; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad reikia spręsti situacijas, kai laivai tapo nebereikalingi ir dėl to padidėja eksploatavimo, priežiūros ir perklasifikavimo išlaidos (ekonominiu ir aplinkos apsaugos požiūriu), o tai savo ruožtu kelia pavojų užtikrintoms saugos sąlygoms vykdant veiklą; pabrėžia, kad bendrosios talpos kriterijai, pagal kuriuos matuojamas žvejybos pajėgumas, be kita ko, įtraukiant įguloms skirtą erdvę ir komfortą, gali trukdyti modernizuoti žvejybos laivus ir pagerinti labai reikalingas smulkiosios žvejybos laivyno darbo sąlygas; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją persvarstyti šiuos kriterijus ir kitas tarpusavyje susijusias nuostatas, kad būtų rastas sprendimas, kuriuo būtų galima suderinti smulkiosios žvejybos darbuotojų poreikius ir poreikį užtikrinti, kad nebūtų didinami ES laivyno žvejybos pajėgumai;

29. pakartoja, kad parama reikiamam laivyno atnaujinimui ir (arba) modernizavimui yra būtina siekiant pagerinti saugą, darbo sąlygas ir ekonominį bei aplinkosauginį veiklos tvarumą; tačiau pabrėžia, kad tai turėtų būti pasiekta tik nedidinant žvejybos pajėgumų;

30. mano, kad ignoravus būtinybę atnaujinti laivyną ir prižiūrėti bei modernizuoti laivus, ypač pasenusius ir neveiksmingus, kiltų pavojus smulkiosios žvejybos ateičiai, ypač atokiausiuose regionuose;

31. atkreipia dėmesį į tai, kad EJRŽAF suteikia galimybių investuoti į laivų saugumą, geresnes gyvenimo sąlygas ir energinį naudingumą, o tai taip pat gali būti naudinga mažos apimties pakrančių ir smulkiosios žvejybos laivynui, juo taip pat turėtų būti suteikiamos finansavimo galimybės laivų atnaujinimui, restruktūrizavimui ir dydžio keitimui, taip pat naujų smulkiosios žvejybos laivyno laivų įsigijimui, ypač nustatytais atvejais, kai šis laivynas yra pažengusio vidutinio amžiaus ir

neužtikrina esminių saugumo ir veikimo sąlygų, taip pat tinkamai pagrįstais atvejais, siekiant padidinti variklio galingumą vardan geresnių saugos sąlygų laive žvejybos metu bei išplaukiant ir grįžtant iš jūros, taip pat pailginti jūroje praleistą laiką, jei nepadidės žvejybos pastangos, ypač atokiausiuose regionuose;

32. primygtinai ragina valstybes nares užtikrinti visapusišką ES standartų ir reglamentų, susijusių su sauga, darbo ir gyvenimo sąlygomis žvejybos laivuose, įgyvendinimą;

33. pabrėžia, kad valstybės narės turėtų nuolat stengtis išlaikyti ir atnaujinti savo uostus, siekdamos užtikrinti, kad sužvejotas žuvis būtų galima iškrauti saugiomis sąlygomis;

34. pabrėžia socialinę ir ekonominę žuvininkystės sektoriaus, įskaitant smulkiąją, smulkiąją ir priekrantės žvejybą, svarbą atokiausiems regionams, regionams, kuriems būdingi struktūriniai suvaržymai ir mažiau galimybių įvairinti ekonomiką, užimtumo ir socialinės sanglaudos požiūriu; todėl ragina stiprinti ES paramą smulkiosios žvejybos sektoriui šiuose regionuose;

35. atkreipia dėmesį į EJRŽAF teikiamą paramą atokiausių regionų žuvininkystės sektoriui, visų pirma siekiant remti papildomas išlaidas, kylančias dėl atokumo prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais iš kai kurių atokiausių regionų;

36. atkreipia dėmesį į atokiausių regionų žuvininkystės sektoriaus vertės grandinių ypatumus ir pabrėžia, kad ypatingą dėmesį reikia skirti siekiant jas sustiprinti ir palengvinti jų patekimą į rinkas, o šio tikslo būtų galima pasiekti ne tik atkuriant POSEI žuvininkystės sistemą, bet ir sukuriant panašią transporto sistemą;

37. atkreipia dėmesį į turizmo žvejybos šiuose regionuose potencialą, nes tai būdas pritraukti jaunimą į šią profesiją ir įvairinti žvejų pajamas nedidinant žvejybos pastangų, laikantis žvejybos pastangų apribojimų ir didinant visuomenės informuotumą apie sektoriaus tradicijas bei raštingumą jūrų klausimais; pabrėžia, kad reikia užtikrinti su šia veikla susijusios biurokratijos mažinimą ir teikti ES paramą šiai veiklai;

38. mano, kad smulkiosios žvejybos ateičiai reikia, kad ES reglamentais būtų užtikrinta tokia reglamentavimo aplinka, kuri stiprintų žvejų padėtį tiekimo grandinėje ir užtikrintų investicijas į ilgalaikį sektoriaus tvarumą, stabilumą ir ekonominį konkurencingumą;

39. mano, kad žuvininkystės politikos tikslai turėtų apimti žuvų tiekimo visuomenei užtikrinimą, siekiant užtikrinti aprūpinimą maistu ir suverenitetą, besivystančias pakrančių bendruomenes, kartu užtikrinant, kad žuvininkystės veikla būtų plėtojama neperžengiant ekologinių ribų, ir skatinti su žuvininkyste susijusias profesijas didinant jų patrauklumą; pabrėžia, kad įgyvendinant BŽP taip pat turėtų būti pripažintas socialinis ir ekonominis smulkiosios žvejybos vaidmuo žvejų bendruomenėse, kuriant darbo vietas ir gerinant žvejų ir pagalbines užduotis atliekančių darbuotojų, paprastai moterų, gyvenimo sąlygas, gerinant įgulų darbo, gyvenimo ir saugos sąlygas, siekiant pritraukti jaunimą ir užtikrinti kartų atsinaujinimą, užtikrinant tvarumą ir gerą išteklių išsaugojimą;

40. pakartoja, kad ES žuvininkystės realybė yra sudėtinga ir įvairiose valstybėse narėse labai skiriasi atsižvelgiant į atitinkamus žvejybos laivynus, įvairių laivyno segmentų poveikį aplinkai, žvejybos įrankius, žuvų išteklius ir jų išsaugojimo būklę, taip pat gyventojų vartojimo įpročius; atkreipia dėmesį į žuvininkystės valdymo regionalizavimo galimybę, kai tinkama, pagal BŽP, kartu užtikrinant vienodas sąlygas visiems žvejams, be kita ko, regioninėse žuvininkystės valdymo organizacijose; dar kartą patvirtina, kad dėl šios didelės įvairovės žuvininkystės valdymas turi būti vykdomas kartu su išimtimis, kurios leistų valstybėms narėms ir regionams įgyvendinti labiau specializuotą valdymo praktiką, kuria būtų atsižvelgiama į konkrečius ypatumus, skatinamas dialogas, sektoriaus ir pakrančių bendruomenės įtraukiamos į sprendimų priėmimo procesą, nustatant ir įgyvendinant politiką, kuri būtų grindžiama patikimomis mokslinėmis žiniomis;

41. todėl mano, kad valstybių narių EJRŽAF programose reikia atsižvelgti į valdymo iniciatyvas vietos lygmeniu, taikant bendrą valdymą;

42. pabrėžia, kad šiuo metu atliekamame Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 dėl žuvininkystės kontrolės persvarstyme turėtų būti atsižvelgiama į smulkiosios žvejybos veiklos ypatumus ir ji neturėtų būti pernelyg apkrauta biurokratija, visų pirma susijusia su geografine vieta arba elektroniniu sužvejotų žuvų kiekio duomenų siuntimu; ragina sukurti kontrolės sistemą, kuri būtų specialiai sukurta ir pritaikyta prie smulkiosios priekrantės žvejybos laivyno tikrovės, įskaitant jūrinių bestuburių surinkimą ir žvejybą be laivų, kurioje labai svarbus proporcingumas ir laipsniškas požiūris;

43. mano, kad svarbu įvairinti veiklą platesnėje tvarioje mėlynojoje ekonomikoje, t. y. ugdyti bendruomenių kultūrą, populiarinti šalutinius žvejybos produktus ir produktus, kurie, nors ir turi potencialo, neturi komercinės vertės; vis dėlto mano, kad tokia veikla neturėtų pakenkti žvejybos veiklai ar istorinėms žvejų teisėms į jūrą;

44. mano, kad jūrų erdvės naudojimas kitiems ekonominio naudojimo rajonams neturėtų pakenkti istorinėms žvejybos teisėms; mano, kad smulkioji žvejyba turėtų būti visapusiškai integruota į strateginį šios politikos planavimą; mano, kad panaši padėtis yra vidaus vandenyse, kuriuose smulkiosios žvejybos sektorius susiduria su vis didesniais konfliktais dėl išteklių ir gėlo vandens naudojimo, konkuruojančiais su pramonės sektoriais, kurie daro neigiamą poveikį pakrančių buveinėms ir žuvų ištekliams;

45. pabrėžia, kad dėl saugomų jūrų teritorijų valdymo kylantys socialiniai, ekonominiai ir aplinkosauginiai iššūkiai yra galimas sprendimas siekiant suderinti išsaugojimo ir tvarumo tikslus su smulkiosios žvejybos sektoriaus integravimu į valdymo sprendimus saugomose jūrų teritorijose ir aplink jas; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares parengti dalyvavimu grindžiamą požiūrį į saugomų jūrų teritorijų valdymą, grindžiamą biologiniais ir socialiniais bei ekonominiais duomenimis, bendrai parengtais, įgyvendinamais ir peržiūrėtais kartu su saugomų jūrų teritorijų specialistais, susijusiais suinteresuotaisiais subjektais ir smulkiosios žvejybos sektoriumi; ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti galimybę plėtoti dalyvaujamojo valdymo praktiką, taip pat siekiant tvarios smulkiosios žvejybos vystymo ir, kai taikytina, tvaraus atsakingo turizmo vystymo;

46. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia ekonominės ir socialinės apsaugos ne žvejybos laikotarpiais atveju ir nelaimių, kurios trukdo veiklai, atveju; pabrėžia, kad reikia mechanizmų, pagal kuriuos būtų kompensuojamas darbo užmokestis už tokiais laikotarpiais prarastas pajamas; pabrėžia, kad tokia kompensacija turėtų būti laikoma faktiniu darbo laiku senatvės pensijos ir kitų socialinės apsaugos išmokų tikslais;

47. mano, kad, jei norime kartų kaitos, turi būti sudarytos patrauklios sąlygos jaunimui ir moterims, o tai reiškia, kad reikia įvertinti žvejybos pajamas ir kartu užtikrinti jos stabilumą, taikyti vienodo užmokesčio už vienodos vertės darbą principą, atsižvelgiant į mokslines rekomendacijas padidinti smulkiosios žvejybos sektoriaus kvotų paskirstymą, užtikrinti mokymą tokiomis sąlygomis, kuriomis būtų tinkamai atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės žvejybos praktikos, žvejybos įrankių ir poreikių įvairovę, taip pat užtikrinti tinkamas darbo sąlygas ir saugą laivuose; primena, kad EJRŽAF lėšomis remiamas mokymas ir profesinis tobulėjimas; mano, kad mokymas turėtų užtikrinti tvirtą praktinį aspektą, atsižvelgiant į konkrečias nacionalinio, regioninio ar vietos lygmens aplinkybes, kuriomis jie vyksta; be to, mano, kad šį mokymą turėtų būti galima derinti su teoriniu mokymu, taip pat pasinaudoti sukauptomis žiniomis apie tuos, kurie dirbo ar dirba jūroje;

48. ragina stiprinti finansines ir technines priemones, skirtas žvejybos moksliniams tyrimams valstybėse narėse, kad būtų galima plėtoti žvejybai ir žvejybos ištekliams skirtą veiklą, plečiant ir gerinant duomenų rinkimą ir išteklių būklės vertinimą;

49. ragina padidinti finansinius ir techninius išteklius su žuvininkyste susijusiems moksliniams tyrimams ir plėtrai ES bei kiekvienoje valstybėje narėje; ypač pabrėžia, kad reikia remti šios srities mokslinių tyrimų institutus ir laboratorijas materialiniais ir žmogiškaisiais ištekliais, siekiant plėtoti veiklą, kuria siekiama skatinti smulkiąją, priekrantės ir smulkiąją žvejybą ir užtikrinti geresnį įvairių žuvų išteklių išeikvojimo priežasčių supratimą bei žuvų išteklių išsaugojimą; pabrėžia, kad būtina įtraukti žvejus ir žvejų asociacijas į mokslinę stebėseną, kartografavimą, duomenų rinkimą, valdymą ir kontrolę, kad būtų galima visapusiškai pasinaudoti jų žiniomis;

2023 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

50. ragina Komisiją pradėti išsamų viso regiono žemėlapio sudarymą, siekiant parengti tikslius ir išsamius bazinius duomenis apie smulkiąją žvejybą, kad būtų galima kiekybiškai ir kokybiškai įvertinti tokios žvejybos ekonominį ir socialinį poveikį bei įvertinti jos produkcijos vertę; jų ekonominį poveikį pakrančių bendruomenėms; ir jų poveikį susijusiems sektoriams;

51. ragina valstybes nares ir Komisiją remti mokslinius tyrimus, susijusius su praktika, kuria didinamos ir įvairinamos žvejų bendruomenių ir žvejybos sektoriaus, įskaitant smulkiąją žvejybą, pajamos; mano, kad tokių mokslinių tyrimų rezultatai turėtų būti skleidžiami ES siekiant atkartoti, įgyvendinti ir skatinti projektus tiek nacionaliniu, tiek ES lygmenimis;

52. pabrėžia, kad, nepaisant to, jog pagerėjo duomenų aprėptis, vis dar trūksta išsamių ekonominių, socialinių ir teritorinių statistinių duomenų ir rodiklių, susijusių su smulkiąja žvejyba Europos lygmeniu; pabrėžia, kad šis statistinių duomenų trūkumas neleidžia atlikti tinkamos segmento analizės, todėl sunkiau imtis tinkamų teisėkūros veiksmų siekiant spręsti svarbiausias problemas, su kuriomis susiduria smulkioji žvejyba;

53. ragina valstybes nares stiprinti ir gerinti tinkamą žuvininkystės duomenų rinkimą ir išskaidymą, gauti tinkamus statistinius duomenis apie sužvejotus ir iškrautus kiekius, kad būtų galima geriau įvertinti ir valdyti išteklius, įskaitant susijusią veiklą, socialinius ir ekonominius aspektus, taip pat analizuoti kitus komercinius naudojimo būdus, visų pirma smulkiosios žvejybos ir su jomis susijusiose bendruomenėse;

54. ragina Komisiją pradėti išsamų ir viso regiono socialinės apsaugos sistemų ir nacionalinės teisės aktų, taikomų ir prieinamų valstybėse narėse, žemėlapį, siekiant nustatyti ir skatinti sėkmingiausias galimybes, įskaitant teisėkūros ir institucinius mechanizmus, kuriais užtikrinamas visapusiškas socialinės paramos teikėjų dalyvavimas visoje veikloje, susijusioje su tvariu sektoriaus vystymusi, pvz., plėtojant alternatyvią veiklą, bendrą valdymą, finansinę paramą, ženklinimą, atsekamumą ir teisę į deramą darbą bei socialinę apsaugą;

55. mano, kad įgyvendindamos BŽP valstybės narės turi užtikrinti, kad būtini aplinkos apsaugos tikslai būtų įgyvendinami kartu nustatant socialinius ir ekonominius tikslus, o Komisija ir valstybės narės, įgyvendindamos teisės aktus ir rengdamos būsimas teisėkūros iniciatyvas, turėtų atsižvelgti į jų tarpusavio priklausomybę;

56. pabrėžia, kad gamintojų organizacijos gali atlikti pagrindinį vaidmenį valdant smulkiosios žvejybos produktų komercializavimo struktūras, gerinant jos produktų patekimą į rinką ir didinant vietos maisto produktų prieinamumą pakrančių bendruomenėse; ypač pabrėžia, kad ši stiprinimo ir skatinimo veikla padėtų sudaryti geresnes sąlygas smulkiosios žvejybos sektoriui derėtis dėl kainų ir skatintų sveiką konkurenciją sektorių viduje bei veiksmingesnį savo struktūrų ir išteklių naudojimą imantis kolektyvinių veiksmų;

57. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog labai svarbu, kad smulkiosios žvejybos sektorius turėtų tvirtesnius specialius organizacinius pajėgumus tam, kad būtų sustiprinta jo pozicija vertės grandinėje; ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių siekiant padidinti smulkiųjų žvejų derybinę galią ir remti, skatinti ir palengvinti šio segmento gamintojų organizacijų, asociacijų ir kooperatyvų kūrimą, nes tai yra svarbi priemonė didinant jų stiprumą tiekimo grandinėje, didinant jų derybinę galią kitų rinkos dalyvių atžvilgiu, siekiant užtikrinti geras pelno maržas ir geriau valdyti jų žvejybos veiklą;

58. primygtinai reikalauja, kad asociacijos ir gildijos būtų pripažįstamos ir tinkamos gauti finansinę paramą tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir gamintojų organizacijos; ragina valstybes nares ir Komisiją, ypač vykdant bendro rinkų organizavimo (BRO) reformą, imtis iniciatyvų šiuo klausimu, siekiant panaikinti bet kokią gildijų ir gamintojų organizacijų diskriminaciją;

59. atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares imtis tolesnių veiksmų dėl BRO reglamento ir parengti regioninius smulkiosios žvejybos sektoriaus gamintojų organizacijų planus, kad būtų padidintas šio sektoriaus pelningumas ir pagerinta jo produktų kokybė bei atsekamumas;

60. pabrėžia, kad svarbu įtraukti smulkiuosius žvejus į sprendimų priėmimo procesus ES, nacionaliniu ir vietos lygmenimis, ir ragina Tarybą bei valstybes nares didinti sprendimų dėl smulkiosios žvejybos sektoriaus priėmimo proceso skaidrumą, kad būtų užtikrinta atskaitomybė; ragina įgalinti smulkiųjų žvejų asociacijas bendro valdymo komitetuose dalytis atsakomybe ir sprendimų priėmimo galiomis rengiant ir įgyvendinant bendro valdymo planus su nacionalinėmis valdžios institucijomis;

61. pabrėžia, kad smulkiosios žvejybos sektoriaus gyvybingumas labai priklauso nuo, viena vertus, saugios prieigos prie išteklių ir žvejybos rajonų ir, kita vertus, nuo pridėtinės vertės rinkų; atsižvelgdamas į tai, ragina taikyti diferencijuotą požiūrį į šio sektoriaus valdymą, kuris apimtų prioritetinę prieigą prie priekrančių žvejybos rajonų;

62. mano, kad bendras valdymas yra labai svarbi smulkiosios žvejybos sektoriaus priemonė, leidžianti optimizuoti žvejybos išteklių valdymą taikant integruotą požiūrį, atsižvelgiant į visus tvarumo aspektus, įskaitant aplinkosaugos, socialinius ir ekonominius aspektus, įtraukiant aktyvų administracijos, žvejybos sektoriaus, mokslo bendruomenės ir pilietinės visuomenės organizacijų dalyvavimą bei dalyvavimą;

63. pabrėžia mažą žuvininkystės ir sveiko maisto gamybos poveikį aplinkai, nes jis nėra susijęs su dirbtiniu šėrimu, antibiotikais, trąšomis ar cheminių pesticidų naudojimu;

64. pabrėžia, kad neturėtų būti sukurtas dirbtinis konfliktas tarp pramoninės ir smulkiosios žvejybos sektoriaus žvejų; mano, kad pramoniniai ir smulkieji žvejai tarpusavyje nekonkuruoja, nes jie dažniausiai žvejoja skirtingų rūšių žuvis dažniausiai skirtinguose žvejybos plotuose; atkreipia dėmesį į tai, kad vadinamosios pramoninės žvejybos įmonės taip pat yra šeimos įmonės, kurios veikia iš kartos į kartą ir yra giliai įsišaknijusios vietos žvejų bendruomenėse ir su jomis susijusios;

65. atkreipia dėmesį į tai, kad 2022 m. paskelbimas Tarptautiniais smulkiosios žvejybos ir akvakultūros metais suteikia išskirtinę galimybę pasaulio mastu sutelkti dėmesį į šio laivyno segmento atliktą darbą aprūpinimo maistu ir tausaus gamtos išteklių naudojimo srityje, taip pat užtikrinti, kad smulkioji žvejyba taptų matomesnė ir būtų aktyviau įtraukta į sprendimų priėmimo procesus;

66. mano, kad selektyvumo gerinimas ir perėjimas prie mažo poveikio žvejybos būdų yra labai svarbūs siekiant, kad smulkioji žvejyba išliktų ir klestėtų;

67. pabrėžia, kad viešosios institucijos turėtų sudaryti palankesnes sąlygas gauti finansavimą silpniausiems laivyno segmentams, siekiant skatinti vertės grandines ir užkirsti kelią rinkos nepakankamumui; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares parengti teisėkūros iniciatyvas, kuriomis būtų sudarytos palankesnės sąlygos gauti oficialų finansavimą smulkiosios žvejybos sektoriui; pabrėžia, kad tai turėtų apimti galimybę gauti oficialų kreditą kapitalo išlaidoms ir žvejybos operacijų finansavimui; vidutinės trukmės ir ilgalaikių investicijų priemonių ir finansinių produktų plėtojimui bendradarbiaujant su finansų įstaigomis; ir taikyti oficialias finansavimo schemas, pvz., gamybos sutartis arba sandėliavimo kvitus, dalyvaujant žvejams, prekybininkams ir valdžios institucijoms;

68. pabrėžia, kad jūrinių teritorijų planavimas (JTP) yra labai svarbus užtikrinant visų suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą priimant sprendimus dėl jūrų aplinkos naudojimo ir apsaugos; pabrėžia, kad JTP yra pagrindinė priemonė siekiant užtikrinti smulkiosios žvejybos sektoriaus žvejų dalyvavimą sprendimų priėmimo procese;

69. tvirtina, kad nuolatinis ES paramos sektoriui mažėjimas pagal paskesnes daugiametes finansines programas ir ypač EŽF, EJRŽAF ir BRO finansavimo mažinimas yra vienas iš veiksnių, dėl kurių pablogėjo padėtis šiame sektoriuje; todėl kartoja, kad ES finansinė parama žuvininkystės sektoriui turi būti gerokai padidinta;

70. mano, kad FAO publikacija „Neprivalomos gairės dėl tausios smulkiosios žvejybos užtikrinimo atsižvelgiant į aprūpinimą maistu ir skurdo panaikinimą“, yra vertingas indėlis nustatant smulkiosios žvejybos apsaugos didinimo ir skatinimo sistemą, atsižvelgiant į žuvininkystės valdymo politiką;

71. ragina visas valstybes nares stiprinti moterų darbo vaidmenį žvejyboje įgyvendinant konkrečius projektus ir visapusiškai teisiškai pripažįstant moterų, kaip padėjėjų ir bendradarbių šeimos žvejybos įmonėse, vaidmenį, siekiant užtikrinti didesnes darbo garantijas, pajamas ateityje ir socialinės apsaugos išmokas;

72. mano, kad tikslinga stiprinti bendradarbiavimą siekiant pripažinti pagrindinį mokymą, kurį teikia kiekvienos valstybės narės ar trečiosios šalies nacionalinės švietimo sistemos pripažintos ir tarptautiniu mastu pripažintos mokyklos ar švietimo įstaigos;

73. mano, kad įvairių sektoriui atstovaujančių organizacijų vienybės stiprinimas būtų svarbus elementas ginant jo reikalavimus ir užtikrinant, kad į jį būtų tinkamai atsižvelgta nustatant žuvininkystės valdymo politiką ir jūrų erdvės naudojimo politiką;

74. ragina Komisiją įgyvendinant sanglaudos politiką skatinti projektus, kuriais būtų prisidedama prie pakrančių ir salų teritorijų, kurios yra neatskiriama žvejybos ir jūrų paveldo dalis, apsaugos;

75. pabrėžia, kad smulkiosios žvejybos sektorius, daugiau nei kiti laivyno segmentai, gali patirti didžiausią poveikį, kurį daro didėjantis atsinaujinančiųjų energijos išteklių poreikis siekiant ES žaliajame kurse nustatytų tikslų; pabrėžia, kad smulkioji žvejyba bus ypač paveikta, jei ji bus perkelta dėl vis daugiau jūros vėjo elektrinių parkų priekrančių žvejybos plotuose, nes šio sektoriaus žvejai gali neturėti pajėgumų persikelti į žvejybos vietas už zonos ribų arba pakeisti žvejybos metodus; atsižvelgdamas į tai, ragina tinkamai planuoti jūrų teritorijas siekiant užtikrinti visų sektorių interesus ir, kaip kraštutinę priemonę, teisingai atlyginti smulkiesiems žvejams;

76. atkreipia dėmesį į galimybes, atsirandančias dėl galimos sinergijos tarp smulkiosios žvejybos ir kitų sektorių, visų pirma su pakrančių turizmu, kuris turi tą patį turtą ir infrastruktūrą kaip ir smulkiosios žvejybos sektorius; pabrėžia, kad tokia sąveika sudarytų sąlygas įvairinti vietos ekonomiką, suteiktų papildomų darbo vietų ir pajamų šeimoms bei padėtų stabilizuoti mažėjantį pelningumą ir užimtumą žuvininkystės sektoriuje; atsižvelgdamas į tai, ragina aiškiai apibrėžti žvejybos sąvoką, pagal kurią būtų galima vykdyti reguliuojamą veiklą, o profesionalūs smulkieji žvejai galėtų visapusiškai pasinaudoti sinergijos su mėlynosios ekonomikos sektoriumi teikiamomis galimybėmis;

77. pabrėžia, kad smulkiosios žvejybos sektoriuje vis dar nepakankamai atstovaujama moterims; pabrėžia, kad nepaisant to, moterys visada atliko aktyvų, nors dažnai nematomą, vaidmenį šiame sektoriuje; pabrėžia, kad šis „nematomumas“ susijęs ne tik su kultūrinėmis priežastimis, bet ir su oficialių statistinių duomenų apie moterų užimtumą socialinės apsaugos srityje trūkumu; ragina Komisiją ir valstybes nares remti projektus, skirtus informacijai apie moterų užimtumą rinkti, taip pat sudaryti sąlygas moterims patekti į socialinės apsaugos sistemos sektorių ir jame atlikti pagrindinį vaidmenį;

78. mano, kad užtikrinus prieinamą darbo aplinką, taip pat ir žuvininkystės sektoriuje, siekiant vėl integruotis į darbo rinką tiek veiklą vykdantiems, tiek buvusiems žvejams ir kitiems žvejybos pramonės darbuotojams, turintiems fizinę ar psichinę negalią, būtų užtikrinta didesnė socialinė įtrauktis ir tai padėtų sukurti daugiau paskatų gauti pajamų žuvininkystės sektoriuje ir žvejų bendruomenėse;

o

o o

79. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.